

[Chr. Rasmussen.]

arbejde i gang i ministerierne for at finde frem til en løsning til bekæmpelse af hele denne utidige jordspekulation, og jeg stiller derfor på denne baggrund landbrugsministeren det spørgsmål: er det virkelig rimeligt, at man i øjeblikket indbygger denne institutionslov i selve loven om landbrugsjendomme? Kan det spørgsmål ikke løses i fællig, inden der er gået så overordentlig lang tid?

Hvad statshusmandsloven angår, har jeg kun ganske få bemærkninger. Jeg kan acceptere forslaget om jordrentens afløsning, selv om der givetvis bliver en hel del enkeltheder, vi må se nærmere på i udvalget.

Hovedspørgsmålet vedrørende denne lov bliver efter min mening udformningen af § 8. Jeg ville være noget langt borte fra sandheden, hvis jeg gav udtryk for stor tilfredshed med den foreslåede udformning. Jeg har uhyre svært ved at se, at ret mange andre end landinspektørerne skulle høste fordel af denne paragraf, således som den er udformet. Skal man bevare en vis forkøbsret for staten — og det er jeg enig i at man bør — var det så ikke mere rimeligt, om der blev en permanent forkøbsret til jord fra nedlægningsjendomme i de tilfælde, hvor der er aktuelt behov for til lægsjord? Jeg tror ikke på, at der i noget stort omfang vil blive behov for at gøre brug af en sådan permanent forkøbsret, men jeg føler mig overbevist om, at det vil lette administrationen, hvis paragraffen udformes således, at den ikke griber ind i naturlige størrelsesmæssige og beliggenhedsmæssige sammenlægninger. Og mon det så ikke samtidig kunne mildne sindet hos dem, der er modstandere af de foreliggende sammenlægningsgrænser?

Om lovforslaget angående opførelse af arbejderboliger på landet skal jeg heller ikke gøre mange bemærkninger. Spørgsmålet om afløsning af jordrenten her kan jo ikke være noget større problem; der er imidlertid nok andre ting, vi bør se lidt nøjere på i det kommende udvalg. Det forekommer mig noget urealistisk, at byggegrundenes størrelse efter denne lov er anderledes end efter landsbyggeloven, da udviklingen jo uvægerligt går i den retning, at også disse boliger placeres i om-

råder med mulighed for kloakering og fælles vandforsyning m. v.

Endelig mener jeg, at man i udvalget bør se på ejerskifteregler og visse andre ting. Disse ting har været drøftet i jordlovsudvalget, og jeg år ud fra, at landbrugsministeren er eller i hvert fald vil blive gjort bekendt med nogle af de drøftelser, der her har fundet sted.

Hvad angår lovforslaget om udstykning og sammenlægning m. m. af ejendomme, er det jo stort set kun tekniske ændringer, der foreslås, som følge af ændringerne i loven om landbrugsjendomme.

Jeg kan anbefale de fire lovforslag til velvillig og nogenlunde hurtigt viderebehandling her i tinget.

Niels Eriksen: Ja, det er jo sagt flere gange, at dette er 3. gangs førstebehandling af de samme lovforslag. Jeg skal derfor ikke ulejlige tinget med gentagelser, men kun henvide til de argumenter, som min partifælle hr. Peter Larsen og jeg ved de tidligere behandlinger har fremført.

Jeg kan give principiel tilslutning til alle fire lovforslag; dog finder jeg fortsat, at den forkøbsret, der er tale om i statshusmandslovsforslaget, bør udgå. Det er ganske unødvendigt med forkøbsret. Det vil volde meget besvær og virke prisfordyrende. Jeg tror, at vi uden nogen som helst bange anelser kan tage denne forkøbsret ud af loven.

De bemærkninger, som hr. Chr. Rasmussen har gjort, skal jeg ikke imødegå her; jeg synes, de egner sig til at blive behandlet i udvalget. Vi har i øvrigt haft fat på en hel del af de spørgsmål, som hr. Chr. Rasmussen har rejst, og jeg vil håbe, at man nu kan sige alle gode gange tre med henblik på disse tre første behandlinger — forstået således, at vi hurtigt kommer i gang. Der er jo bred tilslutning her i tinget til lovforslagene, og når det er tilfældet, skulle vi også hurtigt kunne få dem færdigbehandlet i udvalget. De er jo et resultat af et meget omfattende kommissionsarbejde, og jeg tror, det begynder at haste. Udviklingen inden for landbruget går hurtigt i disse år, og disse lovforslag er måske allerede forældede.

De unge har ingen tillid til fremtiden inden for erhvervet, hvad der fremgår af,